

РЕШЕНИЕ

№ 6604

гр. София, 04.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 08.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7925** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 118 от КСО.

Образувано по жалба на Ф. Д. К. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 39 / 30. 07. 2012 г. на Управителя на Националния осигурителен институт, с което е оставена без уважение жалбата срещу Разпореждане № [ЕГН], изх. № 94Ф1-2383-1 / 12. 04. 2012 г., на длъжностното лице в Дирекция „Европейски регламенти и международни договори”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен, тъй като било безспроно доказано че лицето е правоимащо лице, но в същото време неоснователно се приемало, че следва да се получава само българска пенсия. Твърди, че получава пенсия в страна – член на ЕС, поради което отговоря на изискването на закона. Претендира са отмяна на атакувания акт и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът - управителя на Националния осигурителен институт, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 05. 08. 2011 г. жалбоподателката Ф. Д. К., е поискала отпускането на добавка по чл. 9 от ЗПГРРЛ.

С Разпореждане № [ЕГН], изх. № 94Ф1-2383-1 / 12. 04. 2012 г., на длъжностното лице

в Дирекция „Европейски регламенти и международни договори”. се отказва да се отпусне добавка по чл. 9 от ЗПГРРЛ, тъй като лицето не получава вече отпусната пенсия, към която да се изплаща исканата добавка.

С жалба вх. № 94Ф-276-1 от 16. 07. 2012 г., жалбоподателката, е оспорила горепосоченото разпореждане, пред управителя на НОИ.

С Решение № 39 / 30. 07. 2012 г. на Управителя на НОИ, е оставена без уважение подадената жалба.

С жалба от 16. 08. 2012 г., жалбоподателката е оспорила решението на управителя на НОИ, пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Изрично в съпроводителното писмо, с което е изпратена преписката в съда се сочи, че не са налице доказателства за датата на връчване на оспореното решение на управителя на НОИ, поради което съдът счита, че се оспорва в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Право на добавка към получаваната пенсия по реда на чл. 9 от ЗПГРРЛ имат конкретно посочени категория лица, репресирани на изчерпателно изброени в чл. 1 от закона основания. По делото няма спор, че жалбоподателката представлява репресирано лице, по смисъла на закона, като единствен мотив на административния орган, за да откаже отпускането на исканата добавка, е че лицето не получава пенсия към която да се изплаща тази добавка.

Съдът намира така постановения акт за незаконосъобразен.

Видно от представеното (стр. 29-32) пенсионно решение от Немско пенсионно осигуряване, жалбоподателката Ф. К. получава пенсия за старост за жени в Германия, което означава, че е изпълнено другото условие по ЗПГРРЛ, а именно – репресираното лице да получава такова плащане. В случая е без значение, че жалбоподателката не получава пенсия в Б., тъй като изискването на закона е само за получаване на пенсия, каквото безспорно е налице. Посочването от страна на административния орган, че следвало да се вземе предвид само пенсията получавана в Б., освен че не намира опора в закона и представлява дискриминация спрямо репресираните лица, които се намират на територията на страната и получават такава пенсия и лица, които се намират в друга страна и получават пенсия по друго законодателство.

Освен това, като страни – членки на Европейския съюз, както Б., така и Германия са обвързани от издадените регламенти за признаване и изплащане на пенсионни обезщетения, поради което довода, че лицето не получава пенсия в Б. е неоснователен. В тази връзка, независимо че лицето няма осигурителен стаж в Б., същото вече получава пенсия в Германия, поради което и искането не е за отпускане на пенсия по българското законодателство, както неправилно сочи управителя на НОИ, а само изплащането на добавка към вече отпуснатата пенсия, който ще се изчисли съобразно чл. 9, ал. 1 от ЗПГРРЛ и чл. 49б от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж. Посочената добавка има ролята на обезщетение за претърпените от репресираното лице вреди, поради което същата не зависи от наличието или не на осигурителен стаж в страната, в която ще се изплаща тази добавка.

Изрично в чл. 21, пар. 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на

Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, е предвидено, че осигуреното лице или членовете на неговото семейство, които пребивават или имат престой в държава-членка, различна от компетентната, имат право на парични обезщетения от компетентната институция в съответствие с разпоредбите на прилаганото от тази институция законодателство. По споразумение между компетентната институция и институцията по място на пребиваване или престой, тези обезщетения могат, въпреки това, да се предоставят от институцията по място на пребиваване или престой, за сметка на компетентната институция в съответствие с разпоредбите на прилаганото от компетентната институция законодателство.

Съгласно чл. 29, пар. 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004, паричните обезщетения се изплащат на лице, получаващо пенсия или пенсии съгласно законодателството на една или повече държави-членки от компетентната институция на държавата-членка, в която се намира компетентната институция, която поема разходите за обезщетенията в натура, предоставяни на пенсионера в държавата-членка по пребиваването му. Член 21 се прилага *mutatis mutandis*.

При това положение неоснователно е отказано отпускането на добавка на Ф. К., предвид издаденото удостоверение изх. № 19908 / 15. 10. 1992 г. от МВР, съдържащо данни за репресия спрямо лицето и предвид наличието на отпусната пенсия, и заявление от жалбоподателя за отпускането на такава добавка.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че оспорения административен акт е издаден при нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

При този изход на спора, ответникът дължи на жалбоподателя направените по делото разноски, каквото искане е направено своевременно. Видно от представения (стр. 33) договор за правна защита и съдействие, договореното и заплатено адвокатско възнаграждение е в размер на 400 лв., което следва да се присъди на жалбоподателя.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. Д. К., Решение № 39 / 30. 07. 2012 г. на управителя на Националния осигурителен институт, с което е оставена без уважение жалбата срещу Разпореждане № [ЕГН], изх. № 94Ф1-2383-1 / 12. 04. 2012 г. на длъжностното лице в Дирекция „Европейски регламенти и международни договори”.

ВРЪЩА преписката на длъжностното лице в Дирекция „Европейска интеграция и международни договори”, за произнасяне по молбата на Ф. Д. К. и отпускане на добавка към пенсията, съобразно чл. 9 от ЗПГРРЛ, съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт – [населено място], [улица], да заплати на Ф. Д. К. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 400 (четиристотин) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

